

Høring om endringer ved innføring av gjennomfakturerte fordringer.

Kredinor SA stiller seg positive til en endring der gjennomfakturerte krav eies av kraftleverandør, kalt «underleverandørmodellen». Det forenkler innføring av misligholdte krav, og medfører ingen merkostnad sammenliknet med nåsituasjonen. Vi stiller seg oss negative til den foreslåtte «tilbakebetalingsmodellen». Denne modellen fører meg seg store merkostnader for innføring, betydelige personvernutfordringer og redusert konkurranse om innføringskontrakter. Kostnaden ved innføring av modellen overstiger gevinstene slik de er skissert.

Kredinor SA støtter innføring av «underleverandørmodellen». Vi vil påpeke at nåsituasjonen for gjennomfakturerte krav er å foretrekke framfor «tilbakebetalingsmodellen».

Innledning

Kredinor SA er Norges største tjenesteleverandør for innføring av misligholdte strømregninger. Vi innfører gjennomfakturerte krav på linje med andre krav uten spesielle tvangsmidler. Gjennomfakturerte krav har gjennomgående høy tidlig løsningsgrad med liten bruk av de generelle virkemidlene i tvangfullbyrdelsesloven.

Det er uttalt mål at sluttkunden på sikt skal ha ett kundeforhold, og dette kundeforholdet skal ligge hos kraftleverandøren. Gjennomfakturering er ment å være en midlertidig tilrettelegging på veien mot forbrukersentrisk modell. De foreslått endringene i underleverandørmodellen er et skritt mot forbrukersentrisk modell. Vi oppfatter at tilbakebetalingsmodellen er et skritt vekk fra forbrukersentrisk modell.

Underleverandørmodellen.

Underleverandørmodellen overfører eierskap av nettfaktura til kraftselskap. Dagens modell for gjennomfakturering gir kraftselskapet kun en fullmakt til å innføre nettfaktura uten at fakturakravet formelt er overdratt til kraftleverandøren. Dette kan skape utfordringer ved rettslig innføring av krav. Kraftselskapet opptrer som klager/saksøker ved forliksklager/stevninger til forliksråd/tingrett og begjæring om utlegg. Nettselskapet er formelt også part i rettslige prosesser, men i praksis opptrer kraftleverandør som saksøker alene. Det kan anføres at dagen gjennomfaktureringsmodell også gir kraftleverandøren fullmakt til rettslig innføring, men den foreslåtte underleverandørmodellen rydder uansett opp i denne juridiske problemstillingen.

Innføring av samfakturerte strømkrav krevde tidligere systemmessige spesialtilpasninger for å tilfredsstille kravene for stenging i standard nettleieavtale for forbrukere. Gjennomfakturerte krever i mindre grad systemmessige spesialtilpasninger.

Tilbakebetalingsmodellen.

Tilbakebetalingsmodellen medfører tre negative konsekvenser for innføring av gjennomfakturerte krav. Den vil medføre høyere kostnader knyttet til innføring av krav, den vil medføre betydelige personvernutfordringer og den vil skape ett innføringsmarked med risiko for monopoldannelse.

Kostnader

«Tilbakebetalingsmodellen» gir kraftleverandør mulighet til å tilbakeføre nettleiefaktura til netteier en viss tid etter mislighold. KPMG har foreslått en grense på 3 purringer. I dagens innfordringspraksis antar vi at dette innebærer 3 kravbrev sendt skylder. I standard innfordringsprosess betyr det at kravet tilbakeføres hvis det er ubetalt etter utsendt inkassovarsel, betalingsoppfordring og varsel om rettslig pågang. Dette er de lovpålagte brevene for inkasso og tvangsinn drivelse. De øvrige henvendelsene er stort sett digitalisert. Kravet vil da tilbakeføres til netteier etter cirka 90-120 dager etter forfall. Ved rettslig prosess skal kravet innføres av hhv kraftselskap og netteier separat.

Med dagens regelverk knyttet til innfordring av krav medfører dette følgende konsekvenser:

- Informasjonsmengenden fra kraftleverandørs IT-systemer til innfordringsselskapet vil øke. For å innføre krav vil det i tillegg til den generelle informasjonen nødvendig i dag måtte komme detaljert informasjon om nettkravet for å gjøre splitten ved manglende betaling.
- Det vil bli nødvendig med spesialløsninger for å oppdatere reskontro hos innfordringsselskap når kravet tilbakeføres.
- Inkassosalær følger trinnvise satser knyttet til hovedstolens størrelse. Det vil bli nødvendig å gjøre spesialtilpasninger knyttet til ny salærberegning i saken fra kraftleverandøren når nettfakturaen tilbakeføres nettselskapet
- Kraftleverandør må varsle ytterligere en gang før rettslig pågang grunnet endring i kravets størrelse.
- Det må sannsynligvis lages spesiallogikk for beregning av forsinkelsesrente ved splitt av kravet.
- Nettselskapet må sende alle kravbrev på nytt da inkassoloven, tvisteloven og tvangsfullbyrdsloven pålegger kravseier varslingplikt for krav kan sendes til inkasso, søksmål kan reises og krav tvangsfullbyrdes.
- Dagens situasjon er at data utveksles mellom kravseier og innfordringsselskap. I tilbakebetalingsmodellen kan det også bli nødvendig å flytte data mellom innfordringsselskap hvis nettselskapet har en annen inkassoleverandør enn kraftselskapet. Det er det ingen systemstøtte for i dag.
- Nettselskapet må sannsynligvis også sende stengevarsel. Forslaget om at kraftleverandør sender stengevarsel kan etter vårt syn være i strid med god inkassoskikk. Trusler om virkemidler utilgjengelig for kraftleverandøren kan anses som «urimelig påtrykk», jamfør inkassolovens §8.

Tjenesteleverandørene av innfordringstjenester til netteiere og kraftleverandører vil måtte ta store kostnader med systemmessige tilpasninger for en tilbakebetalingsmodell. Dette vil øke prisene i markedet for innfordringstjenester. Merkostnaden for kraftselskaper og netteiere vil sannsynligvis helt eller delvis bli overført sluttkunden. I tillegg til dette kommer kostnader knyttet til lengre kredittid for netteiere og kraftleverandører samt deres systemmessige tilpasninger.

Personvern

Tilbakebetalingsmodellen fordrer to innfordringsløp for misligholdte gjennomfakturerte krav etter en viss periode. Dette byr på følgende personvernutfordringer

- Det blir nødvendig å motta større mengder informasjon om kunden enn i dag. Det vil gjøre dataminimering vanskelig.
- Erfaringsmessig tilføres det store mengder informasjon om kunden i en innfordringsprosess, spesielt for strømkrav. Det er eksempelvis dialog med sosialtjenesten, innsigelser, helsemessige utfordringer, informasjon om insolvens. Denne informasjon er nødvendig for netteier ved innfordring av tilbakeførte krav. De største netteiere har gjennomfaktureringsavtaler med et stort nok antall kraftleverandører til at det vil være mange innfordringsselskap i bildet. Tilbakebetalingsmodellen innebærer et valg mellom å ta risikoen ved å overføre denne informasjonen fra et selskap til et annet, i den grad det er lovlig, eller påføre kunden belastningen det er å oppgi sensitiv informasjon til flere aktører.

Bransjen vil av hensyn til personvern og konkurransen mellom aktører i liten grad ønske å etablere slike integrasjoner på tvers. Den sannsynlige konsekvensen er at netteiere må starte med blanke ark når et tilbakeført krav skal fordres inn. Kunden må sende fra seg informasjonen på nytt.

Konkurransesituasjonen.

Tilbakebetalingsmodellen vil kreve at innfordringsselskapene sitter med betydelige midler og kompetanse for systemmessige tilpasninger og personvernrettslige vurderinger. *Det innebærer at konkurransen om innfordringskontrakter vil begrense seg til de aller største aktørene i bransjen i dag.*

Den andre faktoren er en betydelig oppstartskostnad for innføring av krav for kraftleverandør og netteiere. For hvert nytt system hos kraftleverandør må det etableres nye, krevende integrasjoner. Det gir en betydelig prisfordel for aktører med eksisterende integrasjoner. Dette gjelder spesielt i de tilfellene det er mulig å finne en aktør som har kontrakt med både nettselskap og kraftleverandør. Da inkassoselskaper er behandlingsansvarlige innebærer det at informasjonen fra det gjennomfakturerte kravet fritt kan brukes for et eventuelt tilbakeført krav. Netteiernes MAFI-kontrakter er anbudspliktige jmfør rapport 63/2015 fra NVE. Innfordringsselskapet som vinner disse for de største netteierne vil ha en så stor prisfordel i konkurransen om kraftleverandørenes kontrakter at det er fare for lokale monopoler.

Den tredje faktoren er at mindre og nystartede kraftselskaper av prishensyn ser seg nødt til å velge netteiers innfordringspartner dersom de ønsker gjennomfakturering med tilbakebetalingsmodellen.

Oppsummering.

Kreditor SA ønsker primært at underleverandørmodellen gjennomføres. Subsidiært ønsker vi videreføring av dagens situasjon. Hvis dette ikke er mulig ønsker vi at spørsmålet utredes videre.

Vi vil takke for anledningen til å svare på høring.

Med vennlig hilsen

Kreditor SA

Børre Bratsberg

Juridisk Direktør

E-post: borre.bratsberg@kreditor.no

Anders Rindal

Key Account Manager

E-post: anders.rindal@kreditor.no

